

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/49/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122206936
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vékonyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3122206936.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Vékonyovej a členov senátu JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Mareka Anovčina, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, právne zastúpená JUDr. Jozefom Zemkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, M. Hricku 1832/30, IČO: 53 008 111, proti žalovanému: B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v E., F. X, právne zastúpený JUDr. Jurajom Klimčom, advokátom so sídlom Bobot č. 176, IČO: 34 059 407, v konaní o zaplatenie 4.500,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 13C/38/2022-128 zo dňa 29. apríla 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobkyňa povinná žalovanému zaplatiť v sume určenej rozhodnutím súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplatenia zľavy z kúpnej ceny vo výške 4.500,- eur spolu s úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 6.10.2022 do zaplatenia. Uviedla, že žalovaný ako predávajúci s ňou dňa 11.06.2022 uzavrel kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj osobného motorového vozidla továrenskej značky SEAT IBIZA, farba : zelená metalíza, VIN : G. za kúpnu cenu 8.500,- eur. Žalobkyňa však až po úhrade kúpnej ceny prostredníctvom webovej stránky H. zistila, že na tomto motorovom vozidle sú evidované štyri poistné udalosti, t. j. že automobil bol opakovane nabúraný a následne na ňom bola vykonaná oprava. Uviedla, že o tejto závažnej skutočnosti ju žalovaný pri osobnej prehliadke motorového vozidla, resp. pri jeho odovzdávaní vôbec neinformoval. Žalobkyňa dňa 25.09.2022 vyzvala žalovaného listom na poskytnutie zľavy z kúpnej ceny. Žalovaný jej nárok neuznal. Žalobkyňa si následne dala stanoviť hodnotu predmetného vozidla certifikovaným autobazárom, kde bola stanovená hodnota vozidla na čiastku 4.000,- eur, z čoho následne odvodila výšku zľavy. Žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že ak by mala informáciu o úplnom technickom stave motorového vozidla a o všetkých poistných udalostiach a opravách, nikdy by motorové vozidlo nekúpila.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, pričom opísal priebeh stretnutia, na ktorom bola kúpna zmluva dojednaná. Konkrétne uviedol, že žalobkyňa reagovala na jeho inzerát, automobil sa jej páčil a po obhliadke vykonala žalobkyňa aj s manželom skúšobnú jazdu. Auto potom odviezol žalobkyni domov a vypracoval zmluvu, ktorú si žalobkyňa riadne prečítala a dobrovoľne podpísala. Jej manžel následne zaplatil bezhotovostne kúpnu cenu. Uviedol, že žalobkyňa dostala informáciu, že auto bolo v minulosti dovezené a za tento stav predávajúci neručí a nevie preukázať, či bolo alebo nebolo auto havarované, nakoľko nebol jeho vlastník ani v dobe dovezenia na Slovensko. Žalovaný tvrdil, že žalobkyni povedal,

že autá, ktoré sú dovezené, môžu byť havarované alebo inak poškodené. Trval na tom, že žalobkyňa mala možnosť si auto riadne preveriť. Opísal prepis vlastníckeho práva k automobilu tak, že dňa 23.06. mu žalobkyňa pri okienku povedala, že auto bolo havarované, následne išli dole, kde čakal manžel žalobkyne, ktorý sa k tomu vyjadril tak, že žalobkyňa nemá robiť problémy, veď je čerstvá vodička, aj tak auto za chvíľu rozbije a potom kúpia nové. Žalovaný trval na tom, že žalobkyni uviedol, že auto dovezol, nie je prvý, druhý ani tretí majiteľ a so stavom tohto vozidla ju oboznámil, čo je uvedené aj v zmluve. V technickom preukaze, ktorý dostala pri podpise zmluvy, je uvedené, že auto je dovezené. Žalobkyňa s vedomím tejto skutočnosti automobil riadne prepísala na svoju osobu. Následne asi po 1-2 mesiaci žalovaného znova kontaktovala, či nemá silnejšie reproduktory do daného auta, nakoľko manžel je hudobník. Dňa 25.09.2022 prišiel list, v ktorom už žiadala zaplatiť 4.469,- eur. Na tento reagoval sms správami a telefonátmi. Žalovaný mal za to, že jemu ako fyzickej osobe nevyplýva povinnosť dohľadávať minulosť a históriu vozidla, ktoré predáva. Žalobkyňa tak mohla urobiť pred kúpou, mohla si auto overiť. Zdôraznil, že auto sa nepredávalo za znalecký posudok, ale za trhovú hodnotu, ktorá je určená trhom.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 13C/38/2022-65 zo dňa 17. apríla 2023 žalobu ako nedôvodnú zamietol s tým, že vec posúdil s poukazom na § 596, § 597 ods. 1, § 599 ods. 1 a § 600 Občianskeho zákonníka a uzavrel, v prejednávanej veci mala byť skutočnosť, že motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy, malo štyri poistné udalosti, v dôsledku ktorých bolo opravené. Uzavrel, že poistná udalosť, ako taká, môže mať za následok vznik nejakej vady, ktorá by mohla byť tou skutočnosťou, pre ktorú by kupujúci mohol žiadať predávajúceho o poskytnutie primeranej zľavy z kúpnej ceny. Avšak v prípade, že vady, ktoré vznikli v dôsledku poistnej udalosti, boli riadne odstránené, potom je nutné konštatovať, že motorové vozidlo nemá vadu, pre ktorú by mala byť poskytnutá kupujúcemu zľava z kúpnej ceny. Žalobkyňa existenciu konkrétnej vady však v prejednávanej veci neuviedla a každá poistná udalosť podľa predložených dôkazov bola odstránená, keďže vozidlo bolo opravené. Ďalej konštatoval, že o vadu veci môže ísť aj vtedy, ak predávajúci kupujúceho ubezpečil, že vec má určité vlastnosti vymienené kupujúcim, alebo že nemá žiadne vady, a toto ubezpečenie sa ukáže ako nepravdivé, avšak táto skutočnosť tiež nebola v konaní preukázaná; rovnako uviedol, že žalobkyňa ako kupujúca nepreukázala, že by mala záujem o kúpu použitého motorového vozidla, ktoré však nesmelo byť búrané (skutočnosť o vymienenej vlastnosti vozidla nebola ani súčasťou podpísanej kúpnej zmluvy).

4. Na odvolanie žalobkyne bol v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.02.2024, č. k. 6Co/75/2023-116 a vec bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu, že došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, a to tým, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil nevykonanie navrhnutého dokazovania.

5. Následne súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, pričom vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, výsluchom svedka B. D. a následne na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že medzi stranami nie je sporné, že dňa 11.06.2022 žalobkyňa ako kupujúca a žalovaný ako predávajúci uzavreli písomnú kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj osobného motorového vozidla továrenskej značky SEAT IBIZA, farba: zelená metalíza, VIN: G. za kúpnu cenu 8.500,- eur. Žalobkyňa mala možnosť si motorové vozidlo pred jeho kúpou obzrieť a rovnako vykonala skúšobnú jazdu, v rámci ktorej nezistila existenciu väd kupovaného vozidla. Rovnako nebolo sporné, že automobil nebol žalobkyni predaný ako poškodený v dôsledku havárie, ale bol opravený. Žalobkyňa následne dňa 12.06.2022 prostredníctvom webovej stránky H., zistila, že na tomto motorovom vozidle sú evidované 4 poistné udalosti, v dôsledku ktorých bolo motorové vozidlo opravované. O tejto skutočnosti žalovaný žalobkyňu pri osobnej prehliadke motorového vozidla, resp. pri jeho odovzdaní neinformoval. Kúpna cena bola zo strany kupujúcej uhradená dňa 13.06.2022, a to pripísaním sumy na účet žalovaného. Dňa 23.06.2022 bol vykonaný prepis motorového vozidla na dopravnom inšpektoráte. Žalobkyňa dňa 25.09.2022 vyzvala žalovaného listom na poskytnutie primeranej zľavy z kúpnej ceny vo výške 4.469,- eur.

6. Na základe uvedeného za použitia ust. § 596, § 597 ods. 1 a 2, § 599 a § 600 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie opäť dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Uviedol, že poistné udalosti predmetného vozidla nemožno považovať za vadu, ak ich následky boli riadne opravené, a teda odstránené. Skonštatoval, že poistná udalosť ako taká má za následok vznik nejakej vady, ktorá by mohla byť tou skutočnosťou, pre ktorú by kupujúci mohol žiadať predávajúceho o poskytnutie

primeranej zľavy z kúpnej ceny. Avšak v prípade, že vady, ktoré vznikli v dôsledku poistnej udalosti boli riadne odstránené, potom je nutné konštatovať, že motorové vozidlo nemá vadu, pre ktorú by mala byť poskytnutá kupujúcemu zľava z kúpnej ceny. V tomto závere sa odvolal aj na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu vydaného v tejto právnej veci. S poukazom na uvedené, preto súd zamietol návrh na vykonanie znaleckého dokazovania ohľadom skutočnosti, či vykonanými opravami došlo k zhodnoteniu, resp. k znehodnoteniu motorového vozidla, nakoľko táto skutočnosť nie je relevantnou pre posúdenie, či predané motorové vozidlo má vadu, pre ktorú by žalobkyňa ako kupujúca mohla žiadať primeranú zľavu z jeho ceny.

7. Súd prvej inštancie tak po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobkyňa neuviedla takú konkrétnu vadu motorového vozidla, pre ktorú by mala nárok na primeranú zľavu z kúpnej ceny. Pokiaľ počas svojho výsluchu tvrdila, že na pravej strane pod dverami (na prahu vozidla) sa nachádzala preliačina (ktorú musela dať následne odstrániť), v tomto prípade išlo o zjavnú vadu, ktorá nebola zistená dodatočne, ale bola zistená ešte pred kúpou motorového vozidla, preto aplikácia § 597 Občianskeho zákonníka pri takejto vade neprichádza do úvahy, keďže podmienkou aplikácie tohto ustanovenia je to, že vada vyjde najavo až dodatočne, t. j. po kúpe veci. V tomto smere ešte súd uviedol, že napriek uvedenému, je toho názoru, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať existenciu tejto vady, nakoľko jej tvrdenie žalovaný poprel a žalobkyňa na preukázanie svojho tvrdenia, ktoré sa stalo sporným, nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie.

8. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ žalobkyňa poukazovala na skutočnosť, že žalovaný mal povinnosť upozorniť ju na 4 poistné udalosti motorového vozidla, pretože o nich musel vedieť, súd zopakoval, že poistná udalosť nie je vadou motorového vozidla, ak jej následky boli riadne odstránené, pričom žalobkyňa v konaní netvrdila, že by následky poistných udalostí motorového vozidla neboli riadne odstránené a že by spôsobili zníženie možnosti používať vec. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že žalovaný mal vedomosť o týchto poistných udalostiach, túto sa jej nepodarilo preukázať. Dôkazom na preukázanie tvrdenej vedomosti žalovaného nebola ani v odvolacom konaní predložená notárska zápisnica (č. l. 71-93), ktorá iba preukazuje, že dňa 11.05.2023 boli zo servisnej knižky motorového vozidla vytrhnuté 4 strany. Predmetný dôkaz nemá výpovednú hodnotu, resp. nepreukazuje, ani kedy došlo k vyrhnutiu chýbajúcich strán, ani kto tieto strany vyrhol, najmä za situácie, ak bola táto skutočnosť zistená, ako tvrdí žalobkyňa, až po takmer roku od kúpy motorového vozidla. Rovnako tvrdenie žalobkyne o tom, že na chýbajúcich stranách sa mala nachádzať evidencia všetkých vykonaných opráv na motorovom vozidle, nebola z jej strany preukázaná. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že pod obvyklou vlastnosťou používaného vozidla sa dá chápať aj jeho predchádzajúce nepoškodenie, tak súd prvej inštancie odkázal zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, konkrétne odsek 24 odôvodnenia.

9. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že o vadu by mohlo ísť vtedy, ak by predávajúci kupujúceho ubezpečil o určitých vlastnostiach predmetu kúpy, resp. si takéto vlastnosti kupujúci vymienil. Čo sa týka vymienenia určitých vlastností motorového vozidla zo strany žalobkyne, mal súd prvej inštancie z jej výsluchu preukázané, že k vymieneniu takejto vlastností z jej strany nedošlo (žalobkyňa pred súdom o. i. uviedla: mňa ani nenapadlo sa spýtať, či bolo vozidlo havarované). Táto skutočnosť nevyplývala ani z predloženej kúpnej zmluvy. Uvedené nevyplýva ani z kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá písomne. Ak žalobkyňa poukazovala na skutočnosť, že žalovaný ju ubezpečil, že vozidlo nebolo búrané, túto skutočnosť sa jej nepodarilo preukázať, pričom súd konštatoval, že práve na nej bolo dôkazné bremeno. Uviedol, že jej tvrdenie pri zvolenej obrane žalovaného (resp. jeho tvrdeniach) nie je postačujúce pre unesenie dôkazného bremena, pričom iný dôkazný prostriedok na preukázanie tohto jej tvrdenia z jej strany navrhnutý nebol. Svedeckú výpoveď otca žalovaného súd vyhodnotil ako nevierohodnú, nakoľko svedok odpovedal na otázky právneho zástupcu jeho syna už počas kladenia otázok, pričom väčšina jeho odpovedí bola všeobecného charakteru bez bližšej výpovednej hodnoty, pričom aj napriek upozorneniu súdu mal tendenciu vypovedať aj o skutočnostiach, ktorých svedkom ani nebol. To však nič nemení na skutočnosti, že dôkazné bremeno bolo na žalobkyni a táto ho neuniesla. Trovy konania súd prvej inštancie priznal na základe úspechu v spore žalovanému.

10. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa včas odvolanie, ktoré odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP. Uviedla, že medzi základné povinnosti predávajúceho patrí predávať len takú vec, ktorá má také vlastnosti, aké možno od veci, ktorá je predmetom kúpy obvykle očakávať. Medzi vlastnosti predmetu kúpy, ktoré možno obvykle očakávať nemožno v žiadnom prípade rozumieť 4 poistné

udalosti (havárie). Uviedla, že vadami sa všeobecne rozumie všetko, čo znižuje možnosť použitia veci, jej upotrebenia, alebo čo ju znehodnocuje. Keďže subjektom, od ktorého možno dôvodne očakávať dôkladnú znalosť stavu predávanej veci je predávajúci, zákon práve predávajúcemu ukladá povinnosť upozorniť kupujúceho na vady, ktoré sa prejavili používaním veci a o ktorých predávajúci má vedomosť. Žalovaný si podľa žalobkyne takúto notifikačnú povinnosť nesplnil, a to má za následok vznik jej nároku, ktorý si žalobou uplatnila. Mala za to, že zodpovednosť predávajúceho za dodatočne prejavenu vadu, má charakter objektívnej zodpovednosti. Poukázala na to, že zákonnou podmienkou na vznik práva na zľavu z kúpnej ceny je, že kúpená vec je naďalej upotrebitelná, t. j. slúži, resp. môže slúžiť svojmu účelu. Mala za to, že v jej veci je splnená zákonná podmienka na primeranú zľavu z kúpnej ceny, nakoľko predmetné motorové vozidlo je v súčasnosti pojazdné. Namietala, že otázkou výšky primeranej zľavy sa súd vôbec nezaoberal, a to napriek tomu, že na ostatnom pojednávaní navrhovala nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel. Súd na túto požiadavku žalobkyne nereflektoval a v odôvodnení týmto odvolaním napádaného rozsudku len uviedol, že zamietol vykonať takýto dôkaz, nakoľko skutočnosť, či vykonanými opravami prišlo k zhodnoteniu, resp. k znehodnoteniu vozidla je irelevantné. Žalobkyňa sa domnievala, že práve týmto dôkazom by sa dokázali odstrániť rozpory, t. j. či poistnými udalosťami a následnými opravami vozidla prišlo k znehodnoteniu vozidla, skráteniu jeho životnosti a následne na to by súd vedel bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, či poistné udalosti, ktoré žalobca zatajil, možno chápať ako vadu predmetu kúpy alebo nie, od čoho by sa mohla odvíjať výška prípadnej primeranej zľavy z kúpnej ceny.

11. Žalobkyňa poukázala na to, že súčasťou žalobného návrhu bol okrem iného aj listinný dôkaz „Výsledky overenia vozidla“ (čl. 4-14 súdneho spisu), z ktorého je evidentné, že pri vykonaných opravách boli originálne diely použité len v 10 prípadoch (pri oprave vykonanej v roku 2017, po ktorej nasledovali ešte ďalšie 2 poistné udalosti) z celkového počtu 160 vymenených dielov. Preto podľa žalobkyne zostávajú nezodpovedané otázky, v akej kvalite je ostatných 150 vymenených dielov, či sú tieto diely spôsobilé plnohodnotne nahradiť originálne diely, či nie je znížená životnosť motorového vozidla po vykonaní takéhoto množstva opráv. Nie je možné bez najmenších pochybností prijať záver súdu, že neprišlo k zníženiu hodnoty veci, a teda nejedná sa o vadu predmetu kúpy.

12. Žalobkyňa v odvolaní ďalej vyslovila nesúhlas so záverom súdu prvej inštancie, že by nepreukázala svoje tvrdenie, že žalovaný mal vedomosť o tom, že predmetné motorové vozidlo bolo zaťažované viacerými poistnými udalosťami. Z listinného dôkazu „Výsledky overenia vozidla“ (čl. 4-14 súdneho spisu) je zrejmé, v ktorom období a v akom rozsahu sa stali poistné udalosti a žalovaný je pravidelným predajcom motorových vozidiel (túto skutočnosť žalovaný počas celého konania ani raz nepoprel). Za týchto okolností by to mal byť on, kto dôkladne pozná technický stav a históriu vozidla.

13. Ďalej žalobkyňa namietala, že samotné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia je strohé a v žiadnom prípade neposkytlo odpovede na zásadné otázky, ako to, či je podaná žaloba dôvodná alebo nie. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva uvádza, že všeobecné súdy musia v rozhodnutiach jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Podľa jej názoru si súd v zásade len osvojil argumentáciu žalobcu (pravdepodobne mala na mysli žalovaného) a s argumentmi žalovaných (správne žalobkyne) sa vôbec nezaoberal. Aj z tohto dôvodu považovala rozhodnutie za nezákonné. Len strohé zdôvodnenie súdu, že znaleckým dokazovaním by sa preukázala pre konanie irelevantná skutočnosť, je podľa nej nedostatočné. Záverom zdôraznila, že vykonaním takéhoto dôkazu by súd získal taký dôkaz, na podklade ktorého by bolo možné ustáliť, či a v akej výške prišlo k znehodnoteniu veci z dôvodu poistných udalostí.

14. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že sa s ním stotožňuje, pokiaľ ide o jeho skutkové aj právne závery. Zdôraznil, že za vadu sa nepovažuje oprava alebo skutočnosť, že auto bolo viackrát havarované. Žalobkyňa nie je spôsobilá si priznať, že u vozidla, ktoré bolo sedem rokov používané, nemožno rozumne predpokladať, že nebude mať žiadnu dopravnú nehodu a nebude opravované. Okrem toho mal za to, že žalobkyňa v podstate nekonštituovala žiadny skutkový stav a celé konanie potom bolo v podstate iba riešením právnej otázky. Ani v liste zo dňa 25.09.2022 žalobkyňa nevytkla žiadnu konkrétnu vadu. Podľa jeho názoru žalobkyňa nepreukázala, že práve suma 4.500,- eur je primeranou

zľavou a znalecké dokazovanie navrhla až po 1,5 roku od začatia konania na poslednom pojednávaní. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na koncentráciu konania, ako aj na to, že žalobkyňa mohla predložiť súkromný znalecký posudok.

15. Žalovaný mal za to, že odvolaním napadnutý rozsudok je vecne správny, riadne odôvodnený. Poukázal na znenie uzavretej kúpnej zmluvy, v ktorej nie je uvedené, že by si žalobkyňa vymienila kúpu nebúraného vozidla, resp. žiadnu konkrétnu vlastnosť kupovanej veci. Neuvedenie takýchto požiadaviek žalobkyne v písomnom vyhotovení zmluvy, dostáva žalobkyňu do dôkaznej núdze. Rovnako písomná kúpna zmluva neobsahuje žiadne ubezpečenie predávajúceho o určitých vlastnostiach predávanej veci. Kúpna zmluva bola pritom uzavretá slobodne a vážne. Vzhľadom na uvedené žiadal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

16. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobkyne, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

17. Predmetom konania je posúdenie dôvodnosti nároku žalobkyne z väd predanej veci. Predmetom kúpy nebolo nové, ale jazdené sedemročné motorové vozidlo, pri ktorom žalobkyňa zistila, že bolo opakovane poškodené v dôsledku havárie a z tohto dôvodu bolo opakovane opravované, pričom boli vymieňané jeho jednotlivé diely, a to vo veľkom rozsahu. Okrem toho vyslovila záver, že vymieňané diely neboli vždy „originálne“. V konaní nebolo sporné, že vozidlo bolo dovezené z cudziny a malo pred žalovaným viacero vlastníkov. Taktiež nebolo tvrdené, že by bol automobil žalobkyne predaný ako poškodený v dôsledku havárie. Naopak je nesporné, že bol opravený. Skutočnosť, že bol opravovaný v dôsledku poistných udalostí, sa v čase uzavretia zmluvy a skúšobnej jazdy neprejavovalo a žalobkyňa ani netvrdila, že by sa táto skutočnosť prejavila následne, pri bežnom používaní veci. Naopak z tvrdení žalobkyne v konaní pred súdom prvej inštancie vyplýva, že uvedené opravy a poistné udalosti nezistila z vlastností vozidla, ale výlučne preverením evidencie. Odvolací súd taktiež konštatuje, že nebolo tvrdené a ani zistené, že by na vec dopadal zákon o ochrane spotrebiteľa. Uvedené nie je ani predmetom odvolacej argumentácie žalobkyne.

18. Práva z vadného plnenia slúžia k ochrane kupujúceho pred vadami predmetu kúpy, o ktorej nevedel, prípadne vedieť nemohol ani pri zachovaní obvyklej pozornosti. Pri kúpe jazdeného motorového vozidla by mal byť kupujúci oboznámený s tým, že kupuje vec už opotrebovanú, a teda už nemusí mať také estetické a funkčné vlastnosti ako vozidlo nové. Jazdené vozidlo by malo mať obvyklé vlastnosti zodpovedajúce jeho veku a bežnému opotrebeniu, a nesmú sa na ňom vyskytovať také vady, ktoré by bránili jeho využitiu v súlade s kúpnu zmluvou, resp. k účelu ku ktorému sa obvykle používa.

19. Odvolací súd už v prejednávanej veci rozhodoval, a to uznesením, č. k. 6Co/75/2023-116 zo dňa 06.02.2024, ktorým síce napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že sa riadne nevysporiadal s tým, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy, avšak na druhej strane sa vyjadril aj k namietaným otázkam, čo je vadou veci pri použitej veci. Uvedenými právnymi závermi bol súd prvej inštancie viazaný a súčasne je potrebné uviesť, že nie je dôvod, aby boli tieto závery v tomto odvolacom konaní, pri opätovnom posúdení veci korigované, alebo aby od nich ustúpil a zaujal odlišný právny názor. S poukazom na uvedené odvolací súd odkazuje na svoje závery vyslovené v odsekoch 22, 24 a 25 zrušujúceho uznesenia zo dňa 06.02.2024 a opätovne uvádza, že predmetom kúpy nebolo nové, ale jazdené motorové vozidlo. Išlo teda o použitú vec, pri ktorej sa vo všeobecnosti predpokladá, že mohla byť opravovaná. K takejto oprave použitej veci pritom môže dôjsť tak v dôsledku opotrebenia, ako aj poškodenia. Žalobkyňa v liste zo dňa 25.09.2022, ktorým si uplatnila svoj nárok voči žalovanému a ani v následnej žalobe neoznačila žiadnu faktickú vadu, ktorú by za následok podstatne zníženu možnosť užívania veci, resp. neuviedla žiadnu konkrétnu závalu, ktorú by oprave (resp. v opravách) automobil vykazoval. Skutočnosť, že na automobile „bolo viacero poistných udalostí“ samo o sebe nepredstavuje faktickú a ani právnu vadu predmetu kúpy tak, ako správne uzavrel súd prvej inštancie. Pri absencii legálnej definície vady v Občianskom zákonníku sa za vadu považuje nedostatok takej vlastnosti, ktorá sa pri veci daného druhu a veku všeobecne predpokladá, a ktorej nedostatok alebo neexistencia má za následok podstatné zníženie možnosti veci byť použitá k jej účelu. Pri použitej veci, v danom prípade pri používanom sedemročnom automobile, takúto všeobecne predpokladanú vlastnosť nepredstavuje to, že by vec nemala byť opravovaná, že by k takejto oprave

nemali byť použité „originálne“ diely, resp., že by v minulosti nikdy nemalo dôjsť k jej poškodeniu. Inými slovami, pri použití motorového vozidla, sa vo všeobecnosti nepredpokladá, že by nebolo opravované (a to aj opakované), že by neboli vymieňané diely a podobne.

20. Ako už bolo opakované uvedené, pojmovým znakom faktickej vady je primárne podstatné zníženie možnosti vec používať v súlade s jej účelom, prípadne zmluvou, preto prípadné zníženie ceny môže mať význam pre eventuálne určenie zľavy z kúpnej ceny, nie však pre definovanie vady. Občiansky zákonník v žiadnom ustanovení explicitne neuvádza zníženie hodnoty ako definičný znak vady. Naopak, spája ju (resp. nároky zo zodpovednosti) s nemožnosťou alebo zníženou možnosťou vec užívať v súlade so zmluvou alebo jej účelom. V prejednávanej veci bola žaloba zamietnutá z dôvodu, že nebol preukázaný nárok žalobkyne v základe. Preto nebolo potrebné sa zaoberať otázkou prípadnej výšky zľavy z kúpnej ceny a za týmto účelom nariaďovať znalecké dokazovanie, ako uviedol súd prvej inštancie.

21. Súd prvej inštancie ďalej správne uviedol, že o vadu by mohlo ísť vtedy, ak by predávajúci kupujúceho ubezpečil o určitých vlastnostiach predmetu kúpy, resp. si takéto vlastnosti kupujúci vymienil. Odvolací súd je zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že uvedené žalobkyňa nepreukázala (vo svojej podstate také ubezpečenie alebo vymienenie ani netvrdila). Ako správne uviedol súd prvej inštancie (odsek 15 odvolaním napadnutého rozsudku) žalobkyňa vo svojej výpovedi pred súdom ani len netvrdila, že by si pri kúpe takúto vlastnosť vozidla vymienila pri dojednaní zmluvy a následne takáto vymienená vlastnosť nie je uvedená ani v písomnom vyhotovení zmluvy, ktorú žalobkyňa so žalovaným uzavrela. Ani v odvolaní žalobkyňa neuviedla žiadne skutočnosti, ktorými by preukazovala, že takúto vlastnosť predmetu kúpy výslovne žiadala. Práve naopak z vykonaného dokazovania (ako správne uviedol súd prvej inštancie) vyplynulo, že sa na uvedené žalované ani len nepýtala. V kúpnej zmluve, ktorá bola uzavretá v písomnej forme, nie sú žiadne vymienené vlastnosti predávanej veci a rovnako v nej nie je uvedené, že by predávajúci kupujúceho o nejakých konkrétnych vlastnostiach uisťoval a ubezpečoval.

22. Odvolací súd k záverom súdu prvej inštancie dodáva, že ak by žalobkyňa ako kupujúcej skutočne išlo o to, že kupovaný sedemročný automobil nemal byť nikdy havarovaný alebo opravovaný tak, aby sa to prejavilo na jej správaní pred uzavretím zmluvy a v procese jej negociácie. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že si urobila na vozidle skúšobnú jazdu a rozhodla sa bez toho, aby vyvinula akékoľvek úsilie si zistiť alebo overiť iné vlastnosti vozidla ako tie, ktoré bola spolu s manželom schopná zistiť zo skúšobnej jazdy. Preveriť vozidlo na webovej stránke [www. overenie-vozidla.sk](http://www.overenie-vozidla.sk) mohla kedykoľvek pred uzavretím kúpnej zmluvy. Rovnako, ak jej záležalo na tom, aké náhradné diely boli použité pri oprave vozidla (či boli „originálne“), mohla stav vozidla konzultovať s osobou, ktorá má odborné vedomosti, resp. mohla žiadať, aby bolo v písomnej zmluve uvedené, že vozidlo má určité vlastnosti. Uvedené však neučinila, a rozhodnutie kúpiť sedemročné používané motorové vozidlo sa rozhodla urobiť len na základe vykonanej skúšobnej jazdy.

23. Okrem toho odvolací súd uvádza, že zo zisteného skutkového stavu, tak ako ho opísal súd prvej inštancie v odseku 5 svojho rozhodnutia vyplýva, že kúpna zmluva medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 11.06.2022 a hneď nasledujúci deň žalobkyňa z internetovej stránky zistila, že vozidlo bolo opakované havarované, a teda aj opravované. Napriek tomu, že mala túto informáciu, neuplatnila si hneď nárok, ktorý jej (podľa jej názoru) na základe uvedeného patrí. Dňa 23.06.2022 sa zúčastnila na príslušnom dopravnom inšpektoráte „prepisu“ vlastníctva. Následne až listom zo dňa 25.09.2022, teda tri mesiace potom, ako uvedené zistila, si uplatnila voči žalovanému nárok na zľavu z kúpnej ceny. Takéto správanie žalobkyne taktiež nepotvrzuje, že by si mala takúto vlastnosť vozidla vymieniť, resp. že by bola žalovaným o takejto vlastnosti ubezpečená.

24. Odvolací súd teda zhodne so svojimi predchádzajúcimi závermi, ako aj závermi súdu prvej inštancie opakované konštatuje, že žalobkyňa neoznačila žiadnu faktickú vadu, ktorá by mala za následok podstatne zníženú možnosť užívania veci, resp. neuviedla žiadnu konkrétnu vadu, ktorú by oprave (resp. v opravách) automobil vykazoval. Skutočnosť, že na automobile „bolo viacero poistných udalostí“ samo o sebe nepredstavuje faktickú a ani právnu vadu predmetu kúpy. Pri absencii legálnej definície vady v Občianskom zákonníku sa za vadu považuje nedostatok takej vlastnosti, ktorá sa pri veci daného druhu a veku všeobecne predpokladá, a ktorej nedostatok alebo neexistencia má za následok podstatné zníženie možnosti vec použiť k jej účelu. Pri použitej veci (v danom prípade sedemročnom automobile) takúto všeobecne predpokladanú vlastnosť nepredstavuje to, že by vec nemala byť opravovaná, resp.

že by v minulosti nikdy nemalo dôjsť k jej poškodeniu, a to i opakovanému. Nebolo taktiež zistené, že by si žalobkyňa takúto vlastnosť vymienila, resp. že by bola o takejto vlastnosti kupujúcim ubezpečená. Ak nejde o vadu vozidla, tak žalovaný nemal povinnosť o danej skutočnosti v zmysle § 596 Občianskeho zákonníka žalobkyňu výslovne informovať. Nebolo ani zistené, že by sa žalobkyňa správala tak, že uvedená vlastnosť vozidla by bola pre uzavretie zmluvy podstatná. Jej správanie počas dojednávania zmluvy, jej uzavretia a následne po zistení týchto skutočností (uplatnenie vád až po troch mesiacoch od zistenia) nenasvedčuje jej tvrdeniu, že ak by takouto informáciou disponovala, tak by zmluvu vôbec neuzavrela. Kúpna zmluva bola uzavretá písomne a nie je v nej žiadna zmienka o vymienených vlastnostiach alebo o vlastnostiach predmetu kúpy, o ktorých by bola žalobkyňa zo strany žalovaného ubezpečená. Nebolo pritom tvrdené a ani zistené, že by kúpna zmluva nebola uzavretá slobodne a vážne.

25. Odvolací súd záverom konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je riadne odôvodnené, keď vyslovené závery sú vyjadrené jasne a zrozumiteľne. Súd sa zaoberal všetkými podstatnými žalobnými tvrdeniami žalobkyne, dal odpoveď na všetky jej argumenty a namietané skutočnosti. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal aj s tým, prečo nenariadil znalecké dokazovanie. Odpoveď na to, prečo nie je potrebné vykonať takéto dokazovanie dal súd pritom najmä v tej časti svojho rozhodnutia, v ktorej sa podrobne zaoberal tým, prečo nie je predchádzajúce poškodenie a oprava predmetu kúpy vadou. Ak totiž namietaná vlastnosť vozidla nie je vadou, tak nie je potrebné nariaďovať znalecké dokazovanie tak, ako to žiadala žalobkyňa. V predmetnej veci mohla byť žalobkyňa úspešná len vtedy, ak by preukázala, že by si v kúpnej zmluve vymienila, že predávané jazdené vozidlo nesmie byť havarované, opravované, resp. že by pri jeho oprave musia byť použité len „originálne“ diely, alebo v prípade, že by bola o uvedenom predávajúcim ubezpečená. Uvedené však nebolo preukázané a v podstate ani tvrdené.

26. S poukazom na vyššie uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobkyne nebolo podané dôvodne, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, a preto mu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému v sume, aká bude určená rozhodnutím súdu prvej inštancie.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).